

جایزه «بوکر» به یک رمان اولی رسید

«داگلاس استوارت» برای خلق نخستین رمان خود به عنوان برنده جایزه «بوکر» معرفی شد. به گزارش ایسنا و به نقل از گاردین، «داگلاس استوارت» نویسنده آمریکایی اسکاتلندی برای خلق نخستین رمان خود با عنوان «شاهی بین» به عنوان برنده جایزه «بوکر» ۲۰۲۰ انتخاب شد.

این رمان که داستان زندگی فقیرانه پسری به همراه مادر درگیر اعتیادش را در دهه ۸۰ میلادی روایت می‌کند در حقیقت بر اساس زندگی واقعی «استوارت» نوشته شده است. «استوارت» این کتاب را به مادرش که او را در دوران نوجوانی به اثر اعتیاد به الکل از دست داده، تقدیم کرده است.

به این ترتیب «استوارت» ۴۴ ساله به دومین نویسنده اسکاتلندی تبدیل می‌شود که تاکنون موفق به کسب این جایزه ادبی ۵۰هزار پوندی شده است. در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

چرا که معتقد است نخستین بار با مطالعه این کتاب مردم خود و گویش خود را در یک کتاب دیده است. رمان «استوارت» که در سال ۱۹۹۴ «جیمز کلان» برای خلق رمان «چقدر دیر بود» به عنوان نخستین نویسنده اسکاتلندی جایزه «بوکر» معرفی شد. «استوارت» از کتاب «چقدر دیر بود» به عنوان اثری که زندگی‌اش را دگرگون کرده است یاد می‌کند.

خبر

تائید وزیر ارشاد بر تعطیلی ادامه‌دار مجموعه فعالیت‌های هنری

سید عباس صالحی در حاشیه جلسه هیئت دولت و در جمع خبرنگاران گفت مجموعه فعالیت‌های هنری جزو گروه سه تلقی می‌شوند و کلاً تعطیل هستند.

به گزارش هنر آنلاین، سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره محدودیت‌های هفته آینده گفت: همه فعالیت‌های غیرضروری تعطیل است مجموعه فعالیت‌های هنری نیز جزو گروه سه تلقی می‌شوند و کلاً تعطیل هستند. البته چاپخانه‌های یک می‌توانند به فعالیت خود ادامه دهند و روزنامه‌ها نیز مشکلی نخواهند داشت.

وی افزود: مجموعه فعالیت‌های هنری قبلاً موظف بودند در ابتدا فاصله‌هایشان را بر مبنای پنجاه درصد ظرفیت حفظ کنند، اما در دو هفته گذشته تعطیل هستند و این تعطیلی تا پایان محدودیت‌های جدید ادامه دارد. صالحی گفت: محدودیت‌هایی که از ابتدای سال تاکنون وضع شده، شرایط سختی را برای اصحاب فرهنگ و هنر ایجاد کرده است. ما شرایط سختی را در تماشخانه‌ها، گالری‌ها و سالن‌های سینما داریم. البته کمک‌های دولتی تا حدودی توانسته این شرایط را جبران کند اما هنوز با جبران کامل خسارت‌ها فاصله داریم. او ادامه داد: در چارچوب سامانه کارا، ۲۰۰ میلیارد تومان به عنوان وام با بهره ۱۳ درصد پرداخت شده است.

اخیراً با صحبتی که با سازمان برنامه و بودجه صورت گرفت و حمایتی که اتفاق افتاده است، در مرحله اول ۲۰۰ میلیارد تومان با تسهیلات ۴ درصد پرداخت شد که این می‌تواند به سال‌های سینما و تماشخانه‌ها کمک کند تا بتوانند تا حدودی روی پای خودشان بایستند.

نمایش «خط فرضی»

در لهستان و قطر

تهران- ایرنا- فیلم سینمایی «خط فرضی» به نویسندگی و کارگردانی فروش صدمی و تهیه‌کنندگی علی مصفا در جدیدترین حضور جهانی خود، در فستیوال توفی لهستان به نمایش درآمد و امروز (۲۰ نوامبر) نیز در هشتمین فستیوال اچبال قطر (دوحه) به نمایش درمی‌آید.

به گزارش روز جمعه ایرنا، در هشت دوره برگزاری جشنواره اچبال، این نخستین بار است که به دلیل شیوع گسترده ویروس کرونا برنامه‌های این رویداد سینمایی قرار است در سه بخش نمایش آنلاین، نمایش خورویی و نمایش عادی اجرا شود. فیلم «خط فرضی» که ماه گذشته جایزه بهترین فیلم مینتیک پوینت فستیوال وایدولید اسپانیا را دریافت کرد، با عنوان «قانون ال ۱۸۰ درجه» و درجه سنی ۱۵+ در این فستیوال قطری به نمایش درمی‌آید. سحر دولتشاهی، پژمان جمشیدی، حسن پورشیرازی، آرتا حاجیان، امیررضا نجران، صدف عسگری، محمد حیدری و بازیگر خردسال: آلین جاهد بازیگران اصلی این فیلم هستند. در خلاصه داستان فیلم سینمایی خط فرضی آمده: یک معلم مدرسه از تهران در حال آماده شدن برای شرکت در یک عروسی در شمال ایران است هنگامی که شوهرش ناگهان او را از رفتن منع می‌کند و تصمیمی می‌گیرد که...

لیست عوامل اصلی «خط فرضی» به شرح زیر است: نویسندگی و کارگردانی: فروش صدمی، تهیه‌کننده: علی مصفا، سرمایه‌گذار: درسی شفیعی، مشاور کارگردان: مانی حقیقی، جانشین تهیه‌کننده و منجر طرح: ماهان حیدری، مدیر فیلمبرداری: مسعود سلامی، تدوینگر: میثم مولایی، صداگذار: امیر حسین قاسمی، آهنگساز: پیمان یزدانیان، صدابردار: امیر نوبخت، طراح گریم: مهرداد میرکیانی، طراح صحنه: سیامک کاری‌نژاد، طراح لباس: سارا خالدی، مدیر تولید: جواد راهزانی، برنامه ریز و دستیار اول کارگردان: چلوش هنرآموز، جانشین تولید: سعید مسعود، عکاس: حبیب مجیدی، منشی صحنه: غزل رشیدی، برنامه ریز بخش شمال: ارش نیعمیان، طراح جلوه‌های ویژه میدانی: ارش آقابیک، جلوه‌های ویژه بصری: بیتا اخلاقی، اصلاح رنگ و نور: فرهاد قسبی، مدیر رسانه: علی پاکزاد، مدیر تبلیغات مجازی: محمد حیدری.

اداره گاز کاغذ کتان آذربایجانشرقی

جناب آقای رحمان کریمی/مسئول امور مشترکین

جناب آقای محسن اسلامی/واحد امداد اداره گاز

از زحمات شما عزیزان در رفع مشکلات منطقه

محروم کاغذکندان سپاسگزاری می‌نمایم.

سید عبدالحسین نورهاشمی

شنبه ۱ آذر ماه ۱۳۹۹

شماره ۴۶۷

اعتدال

هنر

رویکرد متفاوت تلویزیون در پرداختن به شخصیت‌ها

رسانه‌ها این روزها به یکی از صحنه‌های رقابت قدرت‌ها در قالب گفت‌وگوها و یادگفت‌وگوهای مختلف بدل شده‌اند و در این مسیر رسانه‌های تأثیرگذارتر است که نگاه چندسویه و جهان‌شمول‌تری به اتفاقات و شخصیت‌های تاریخ معاصر و همچنین پیشینیان خود داشته‌اند. با چنین نگاهی، رسانه‌های فراگیر مانند رسانه ملی از جایگاهی ویژه برای انتشار گفت‌وگوهای انقلاب اسلامی و بازتولید آن در بسترهای اجتماعی جهت بسط و تثبیت حقایق و دقایق آن برخوردار است و قطعا یکی از ابزارهای فراگیرسازی و الگوپردازی در سطح بین‌المللی، محسوب می‌شود.

اما راهکار اجرایی کردن این توانمندی رسانه چیست؟

با یک روش سنتی می‌توانیم چشم‌هایمان را به روی نتیجه معکوس شمارزدگی محتوای رسانه‌های بیندیم و بی‌توجه به آنچه در رسانه‌های رقیب و بعضاً معاند اتفاق می‌افتد، به صرف کلیشه‌سازی و تکرارها، بسنده کنیم.

و البته نگاه دیگری هم وجود دارد؛ اینکه با شناخت قدرت رسانه‌ها، بپذیریم، توانایی آنها در «بازنمایی جهان و واقعیت‌های آن به شیوه دلخواه و مهندسی‌شده» است. اینکه رسانه به عنوان ابزاری برای قدرت و ساخت ایدئولوژی، می‌تواند سوز را متعلق به خود کرده و از دریچه نگاه خود آن را بازنمایی دهد. پیش‌شرط رسیدن به این مسیر هم پذیرش نگاه‌های مختلف با حفظ رویکرد اصلی است تا در نهایت پیامی که مد نظر صاحبان رسانه است، به مخاطب منتقل شود.

تحقق این نگاه مدتی است که در شبکه‌های سیمای - خصوصاً شبکه چهار - به شکلی جدی تر دنبال می‌شود و مباحثی بیرونی آن را با پیش‌مستندهایی که پس از مدت‌ها از آرشیو صداوسیما بیرون کشیده شده است، همچنین گفت‌وگوهای کارشناسی با موضوعاتی مانند گروهبان ترویستی منافقین، انجمن حجتیه، مباحث نظری - اجتماعی - عقیدتی و همچنین مناظره‌های اندیشه‌ای شبکه چهار و برنامه‌های فرهنگی و ادبی این شبکه با محوریت شخصیت‌های مختلف می‌توان مشاهده کرد. حقیقت این است، در عصری که رسانه‌ها برای جذب مخاطب اطلاعات را در هوا از هم می‌فانند و برای انتشار اطلاعات و معرفی ناشناختها میانشان مسابقه‌های پرهیجان دارند.

رسانه‌ها این روزها به یکی از صحنه‌های رقابت قدرت‌ها در قالب گفت‌وگوها و یادگفت‌وگوهای مختلف بدل شده‌اند و در این مسیر رسانه‌های تأثیرگذارتر است که نگاه چندسویه و جهان‌شمول‌تری به اتفاقات و شخصیت‌های تاریخ معاصر و همچنین پیشینیان خود داشته‌اند. با چنین نگاهی، رسانه‌های فراگیر مانند رسانه ملی از جایگاهی ویژه برای انتشار گفت‌وگوهای انقلاب اسلامی و بازتولید آن در بسترهای اجتماعی جهت بسط و تثبیت حقایق و دقایق آن برخوردار است و قطعا یکی از ابزارهای فراگیرسازی و الگوپردازی در سطح بین‌المللی، محسوب می‌شود.

اما راهکار اجرایی کردن این توانمندی رسانه چیست؟

با یک روش سنتی می‌توانیم چشم‌هایمان را به روی نتیجه معکوس شمارزدگی محتوای رسانه‌های بیندیم و بی‌توجه به آنچه در رسانه‌های رقیب و بعضاً معاند اتفاق می‌افتد، به صرف کلیشه‌سازی و تکرارها، بسنده کنیم.

و البته نگاه دیگری هم وجود دارد؛ اینکه با شناخت قدرت رسانه‌ها، بپذیریم، توانایی آنها در «بازنمایی جهان و واقعیت‌های آن به شیوه دلخواه و مهندسی‌شده» است. اینکه رسانه به عنوان ابزاری برای قدرت و ساخت ایدئولوژی، می‌تواند سوز را متعلق به خود کرده و از دریچه نگاه خود آن را بازنمایی دهد. پیش‌شرط رسیدن به این مسیر هم پذیرش نگاه‌های مختلف با حفظ رویکرد اصلی است تا در نهایت پیامی که مد نظر صاحبان رسانه است، به مخاطب منتقل شود.

تحقق این نگاه مدتی است که در شبکه‌های سیمای - خصوصاً شبکه چهار - به شکلی جدی تر دنبال می‌شود و مباحثی بیرونی آن را با پیش‌مستندهایی که پس از مدت‌ها از آرشیو صداوسیما بیرون کشیده شده است، همچنین گفت‌وگوهای کارشناسی با موضوعاتی مانند گروهبان ترویستی منافقین، انجمن حجتیه، مباحث نظری - اجتماعی - عقیدتی و همچنین مناظره‌های اندیشه‌ای شبکه چهار و برنامه‌های فرهنگی و ادبی این شبکه با محوریت شخصیت‌های مختلف می‌توان مشاهده کرد. حقیقت این است، در عصری که رسانه‌ها برای جذب مخاطب اطلاعات را در هوا از هم می‌فانند و برای انتشار اطلاعات و معرفی ناشناختها میانشان مسابقه‌های پرهیجان دارند.

رسانه‌ها این روزها به یکی از صحنه‌های رقابت قدرت‌ها در قالب گفت‌وگوها و یادگفت‌وگوهای مختلف بدل شده‌اند و در این مسیر رسانه‌های تأثیرگذارتر است که نگاه چندسویه و جهان‌شمول‌تری به اتفاقات و شخصیت‌های تاریخ معاصر و همچنین پیشینیان خود داشته‌اند. با چنین نگاهی، رسانه‌های فراگیر مانند رسانه ملی از جایگاهی ویژه برای انتشار گفت‌وگوهای انقلاب اسلامی و بازتولید آن در بسترهای اجتماعی جهت بسط و تثبیت حقایق و دقایق آن برخوردار است و قطعا یکی از ابزارهای فراگیرسازی و الگوپردازی در سطح بین‌المللی، محسوب می‌شود.

اما راهکار اجرایی کردن این توانمندی رسانه چیست؟

با یک روش سنتی می‌توانیم چشم‌هایمان را به روی نتیجه معکوس شمارزدگی محتوای رسانه‌های بیندیم و بی‌توجه به آنچه در رسانه‌های رقیب و بعضاً معاند اتفاق می‌افتد، به صرف کلیشه‌سازی و تکرارها، بسنده کنیم.

و البته نگاه دیگری هم وجود دارد؛ اینکه با شناخت قدرت رسانه‌ها، بپذیریم، توانایی آنها در «بازنمایی جهان و واقعیت‌های آن به شیوه دلخواه و مهندسی‌شده» است. اینکه رسانه به عنوان ابزاری برای قدرت و ساخت ایدئولوژی، می‌تواند سوز را متعلق به خود کرده و از دریچه نگاه خود آن را بازنمایی دهد. پیش‌شرط رسیدن به این مسیر هم پذیرش نگاه‌های مختلف با حفظ رویکرد اصلی است تا در نهایت پیامی که مد نظر صاحبان رسانه است، به مخاطب منتقل شود.

تحقق این نگاه مدتی است که در شبکه‌های سیمای - خصوصاً شبکه چهار - به شکلی جدی تر دنبال می‌شود و مباحثی بیرونی آن را با پیش‌مستندهایی که پس از مدت‌ها از آرشیو صداوسیما بیرون کشیده شده است، همچنین گفت‌وگوهای کارشناسی با موضوعاتی مانند گروهبان ترویستی منافقین، انجمن حجتیه، مباحث نظری - اجتماعی - عقیدتی و همچنین مناظره‌های اندیشه‌ای شبکه چهار و برنامه‌های فرهنگی و ادبی این شبکه با محوریت شخصیت‌های مختلف می‌توان مشاهده کرد. حقیقت این است، در عصری که رسانه‌ها برای جذب مخاطب اطلاعات را در هوا از هم می‌فانند و برای انتشار اطلاعات و معرفی ناشناختها میانشان مسابقه‌های پرهیجان دارند.

رسانه‌ها این روزها به یکی از صحنه‌های رقابت قدرت‌ها در قالب گفت‌وگوها و یادگفت‌وگوهای مختلف بدل شده‌اند و در این مسیر رسانه‌های تأثیرگذارتر است که نگاه چندسویه و جهان‌شمول‌تری به اتفاقات و شخصیت‌های تاریخ معاصر و همچنین پیشینیان خود داشته‌اند. با چنین نگاهی، رسانه‌های فراگیر مانند رسانه ملی از جایگاهی ویژه برای انتشار گفت‌وگوهای انقلاب اسلامی و بازتولید آن در بسترهای اجتماعی جهت بسط و تثبیت حقایق و دقایق آن برخوردار است و قطعا یکی از ابزارهای فراگیرسازی و الگوپردازی در سطح بین‌المللی، محسوب می‌شود.

اما راهکار اجرایی کردن این توانمندی رسانه چیست؟

با یک روش سنتی می‌توانیم چشم‌هایمان را به روی نتیجه معکوس شمارزدگی محتوای رسانه‌های بیندیم و بی‌توجه به آنچه در رسانه‌های رقیب و بعضاً معاند اتفاق می‌افتد، به صرف کلیشه‌سازی و تکرارها، بسنده کنیم.

و البته نگاه دیگری هم وجود دارد؛ اینکه با شناخت قدرت رسانه‌ها، بپذیریم، توانایی آنها در «بازنمایی جهان و واقعیت‌های آن به شیوه دلخواه و مهندسی‌شده» است. اینکه رسانه به عنوان ابزاری برای قدرت و ساخت ایدئولوژی، می‌تواند سوز را متعلق به خود کرده و از دریچه نگاه خود آن را بازنمایی دهد. پیش‌شرط رسیدن به این مسیر هم پذیرش نگاه‌های مختلف با حفظ رویکرد اصلی است تا در نهایت پیامی که مد نظر صاحبان رسانه است، به مخاطب منتقل شود.

تحقق این نگاه مدتی است که در شبکه‌های سیمای - خصوصاً شبکه چهار - به شکلی جدی تر دنبال می‌شود و مباحثی بیرونی آن را با پیش‌مستندهایی که پس از مدت‌ها از آرشیو صداوسیما بیرون کشیده شده است، همچنین گفت‌وگوهای کارشناسی با موضوعاتی مانند گروهبان ترویستی منافقین، انجمن حجتیه، مباحث نظری - اجتماعی - عقیدتی و همچنین مناظره‌های اندیشه‌ای شبکه چهار و برنامه‌های فرهنگی و ادبی این شبکه با محوریت شخصیت‌های مختلف می‌توان مشاهده کرد. حقیقت این است، در عصری که رسانه‌ها برای جذب مخاطب اطلاعات را در هوا از هم می‌فانند و برای انتشار اطلاعات و معرفی ناشناختها میانشان مسابقه‌های پرهیجان دارند.

رسانه‌ها این روزها به یکی از صحنه‌های رقابت قدرت‌ها در قالب گفت‌وگوها و یادگفت‌وگوهای مختلف بدل شده‌اند و در این مسیر رسانه‌های تأثیرگذارتر است که نگاه چندسویه و جهان‌شمول‌تری به اتفاقات و شخصیت‌های تاریخ معاصر و همچنین پیشینیان خود داشته‌اند. با چنین نگاهی، رسانه‌های فراگیر مانند رسانه ملی از جایگاهی ویژه برای انتشار گفت‌وگوهای انقلاب اسلامی و بازتولید آن در بسترهای اجتماعی جهت بسط و تثبیت حقایق و دقایق آن برخوردار است و قطعا یکی از ابزارهای فراگیرسازی و الگوپردازی در سطح بین‌المللی، محسوب می‌شود.

اما راهکار اجرایی کردن این توانمندی رسانه چیست؟

با یک روش سنتی می‌توانیم چشم‌هایمان را به روی نتیجه معکوس شمارزدگی محتوای رسانه‌های بیندیم و بی‌توجه به آنچه در رسانه‌های رقیب و بعضاً معاند اتفاق می‌افتد، به صرف کلیشه‌سازی و تکرارها، بسنده کنیم.

و البته نگاه دیگری هم وجود دارد؛ اینکه با شناخت قدرت رسانه‌ها، بپذیریم، توانایی آنها در «بازنمایی جهان و واقعیت‌های آن به شیوه دلخواه و مهندسی‌شده» است. اینکه رسانه به عنوان ابزاری برای قدرت و ساخت ایدئولوژی، می‌تواند سوز را متعلق به خود کرده و از دریچه نگاه خود آن را بازنمایی دهد. پیش‌شرط رسیدن به این مسیر هم پذیرش نگاه‌های مختلف با حفظ رویکرد اصلی است تا در نهایت پیامی که مد نظر صاحبان رسانه است، به مخاطب منتقل شود.

تحقق این نگاه مدتی است که در شبکه‌های سیمای - خصوصاً شبکه چهار - به شکلی جدی تر دنبال می‌شود و مباحثی بیرونی آن را با پیش‌مستندهایی که پس از مدت‌ها از آرشیو صداوسیما بیرون کشیده شده است، همچنین گفت‌وگوهای کارشناسی با موضوعاتی مانند گروهبان ترویستی منافقین، انجمن حجتیه، مباحث نظری - اجتماعی - عقیدتی و همچنین مناظره‌های اندیشه‌ای شبکه چهار و برنامه‌های فرهنگی و ادبی این شبکه با محوریت شخصیت‌های مختلف می‌توان مشاهده کرد. حقیقت این است، در عصری که رسانه‌ها برای جذب مخاطب اطلاعات را در هوا از هم می‌فانند و برای انتشار اطلاعات و معرفی ناشناختها میانشان مسابقه‌های پرهیجان دارند.

رسانه‌ها این روزها به یکی از صحنه‌های رقابت قدرت‌ها در قالب گفت‌وگوها و یادگفت‌وگوهای مختلف بدل شده‌اند و در این مسیر رسانه‌های تأثیرگذارتر است که نگاه چندسویه و جهان‌شمول‌تری به اتفاقات و شخصیت‌های تاریخ معاصر و همچنین پیشینیان خود داشته‌اند. با چنین نگاهی، رسانه‌های فراگیر مانند رسانه ملی از جایگاهی ویژه برای انتشار گفت‌وگوهای انقلاب اسلامی و بازتولید آن در بسترهای اجتماعی جهت بسط و تثبیت حقایق و دقایق آن برخوردار است و قطعا یکی از ابزارهای فراگیرسازی و الگوپردازی در سطح بین‌المللی، محسوب می‌شود.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:

مسعود خاکیان ان

آدرس دفتر مرکزی:

میدان شیخ بهائی پلاک ۲ واحد ۵۷

تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۵۶۳۸۷

چاپ: کارگر تلفن: ۱۶۳۱۷۳۶۶۸

خبر

دیگری» در سینما حقیقت

مستند «دیگری» به کارگردانی «فرانچسکو برمخو» در بخش چشم‌انداز سینمای مستند شیلی چهاردهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت به نمایش گذاشته می‌شود.

به گزارش ایسنا، بخش‌های مختلف بین‌المللی این دوره‌ی سینماحقیقت بصورت غیررقابتی و در قالب نمایش‌های برخط (آنلاین) برگزار می‌شود.

در خلاصه موضوع مستند «دیگری» که فیلمساز ساخت آن از شاهکار ادبیات جهان «موبی‌دیک» نوشته «هرمان ملویل» الهام گرفته، آمده است: «جایی در انتهای دنیا... جایی که اقیانوس و صخره‌ها با هم جریان پایان‌ناپذیر پیدایی و پنهان را بازی می‌کنند، مردی زندگی می‌کند... او در خلوت مرموز خود تنها نیست، روزی بقایای یک نهنگ سفید با طوفانی دریایی به ساحل رانده می‌شود. در این موقعیت الهام‌گرفته از شاهکار هرمان ملویل «موبی‌دیک»، کارگردان در مورد واقعیت درونی و نگاه خیره‌خود بر آن فکر می‌کند...»

«فرانچسکو برمخو» فیلمساز شیلیایی، نویسنده، فیلمبردار، کارگردان و تدوینگر مستند «دیگری» بوده است. این فیلم بیشتر در جشنواره ویزویون دورتل سوئیس و جشنواره مستند مونته‌ویدئو به نمایش گذاشته شده است.

مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی کشور، چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» را به دبیری محمد حمیدی مقدم، در آرمه‌ها و با توجه به شیوع جهانی بیماری کووید ۱۹ بصورت مجازی و نمایش آنلاین برگزار خواهد کرد.

نهاد نشر ایران در حال گذار به توسعه است

جامعه‌شناسی برگزار و به صورت زنده از طریق اینستاگرام این موسسه پیش شد.

هفته کتاب در یک نگاه

۲۴ آبان ماه در تقویم رسمی کشور در سال ۷۲ شمسی به عنوان روز کتاب و کتابخوانی تعیین شد. در سال‌های گذشته هفته پایانی آبان ماه، هفته کتاب نامگذاری شد.

نخستین هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران در روزهای چهارم تا دهم دی ماه سال ۱۳۷۲ با پیام مقام معظم رهبری، برگزار شد.

همزمان با هفته کتاب، در مدارس، مساجد، دانشگاه‌ها و استان‌های کشور نمایشگاه‌ها و جشن‌های کتاب و سخنرانی همراه با نشست‌های مختلف و... با موضوعات چاپ و نشر و کتاب و ترویج کتابخوانی با هدف افزایش میزان سرانه مطالعه برگزار می‌شود.

براین اساس با مجموعه سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی‌های انجام‌گرفته سعی شده تا ترویج فرهنگ مطالعه به خصوص بین نوجوانان، هدف و محور اصلی این برنامه‌ها باشد از این رو بزرگداشت روز کتاب، کتابدار و کتابخوانی همه ساله در این ایام با شکوه هرچه تمام‌تر از سوی اهالی قلم، فرهیختگان، مسئولان و فعالان فرهنگی، اساتید، دانشگاهیان، دانشجویان، دانش‌آموزان، اصحاب نشر و چاپ و کتاب و... برگزار می‌شود.امسال نیز همزمان با بیست و هشتمین دوره هفته کتاب جمهوری اسلامی ایران با شعار

دانیایی؛ مانایی این رویداد بزرگ فرهنگی از شنبه ۲۴ آبان تا ۳۰ آبان ماه جاری در سراسر کشور و بیشتر با محوریت فضای مجازی بواسطه شیوع ویروس کرونا برگزار شد.

از بین می‌روند. با این بررسی می‌توان اینگونه نتیجه گرفت که نهاد نشر در ایران مانند نهاد توسعه و فرآیند نوسازی حدود یک قرن است که در حال گذار به سمری برد و هنوز از یک مساله اجتماعی به یک راه حل تبدیل نشده است. در حالیکه، امروزه در اروپا نشر به عنوان یک راه حل اجتماعی و اقدام جامعه‌محور مطرح است.

این جامعه‌شناس با تأکید بر اینکه ناشران دولتی به عنوان قشری سردرگم، بدون راهبردی و غرق در بودجه‌های دولتی در یک سوی نهاد نشر و ناشران غیردولتی که بخشی از آنها رویکرد اقتصادی دارند و بخش دیگر بار اعتبار نهاد نشر را به دوش می‌کشند در سوی دیگر قرار دارند، گفت: وقتی می‌گوییم نهاد نشر به عنوان یک راه حل در نظر گرفته شود یعنی بسیاری قدرتمند در کاوش آسبیب‌های اجتماعی، خنثوت، توسعه، نوسازی، دموکراسی و... وارد شود و موثر عمل کرد؛ در این دوره با رشد طبقه متوسط شهری، مطالبه کتاب افزایش پیدا کرده و کتاب پیوند جدیدی با جامعه برقرار می‌کند؛ در این دوره است که برای اولین بار نشر در ایران به مساله تبدیل می‌شود. اما در دهه ۵۰ میلیم اینک به این مناسبت که نهاد اجتماعی قدرتمندی به این مناسبت که نهاد اجتماعی قدرتمندی از حقوق و زیربنای نشر را در اختیار گرفته و از حقوق و اعتبار نشر در ایران حمایت کند، اما در وضعیت کنونی حتی نمی‌توانیم ادعا کنیم ناشران ما در سطح ملی تسهیل‌گر بوده و با قدرت عمل می‌کنند.

نشست «جامعه و نشر در ایران» همزمان با ششمین روز از هفته کتاب از سوی موسسه خانه کتاب و ادبیات ایران با مشارکت انجمن

نتیجه گرفت که نهاد نشر در ایران مانند نهاد توسعه و فرآیند نوسازی حدود یک قرن است که در حال گذار به سمری برد و هنوز از یک مساله اجتماعی به یک راه حل تبدیل نشده است. در حالیکه، امروزه در اروپا نشر به عنوان یک راه حل اجتماعی و اقدام جامعه‌محور مطرح است.

این جامعه‌شناس با تأکید بر اینکه ناشران دولتی به عنوان قشری سردرگم، بدون راهبردی و غرق در بودجه‌های دولتی در یک سوی نهاد نشر و ناشران غیردولتی که بخشی از آنها رویکرد اقتصادی دارند و بخش دیگر بار اعتبار نهاد نشر را به دوش می‌کشند در سوی دیگر قرار دارند، گفت: وقتی می‌گوییم نهاد نشر به عنوان یک راه حل در نظر گرفته شود یعنی بسیاری قدرتمند در کاوش آسبیب‌های اجتماعی، خنثوت، توسعه، نوسازی، دموکراسی و... وارد شود و موثر عمل کرد؛ در این دوره با رشد طبقه متوسط شهری، مطالبه کتاب افزایش پیدا کرده و کتاب پیوند جدیدی با جامعه برقرار می‌کند؛ در این دوره است که برای اولین بار نشر در ایران به مساله تبدیل می‌شود. اما در دهه ۵۰ میلیم اینک به این مناسبت که نهاد اجتماعی قدرتمندی از حقوق و زیربنای نشر را در اختیار گرفته و از حقوق و اعتبار نشر در ایران حمایت کند، اما در وضعیت کنونی حتی نمی‌توانیم ادعا کنیم ناشران ما در سطح ملی تسهیل‌گر بوده و با قدرت عمل می‌کنند.

نشست «جامعه و نشر در ایران» همزمان با ششمین روز از هفته کتاب از سوی موسسه خانه کتاب و ادبیات ایران با مشارکت انجمن

نتیجه گرفت که نهاد نشر در ایران مانند نهاد توسعه و فرآیند نوسازی حدود یک قرن است که در حال گذار به سمری برد و هنوز از یک مساله اجتماعی به یک راه حل تبدیل نشده است. در حالیکه، امروزه در اروپا نشر به عنوان یک راه حل اجتماعی و اقدام جامعه‌محور مطرح است.

این جامعه‌شناس با تأکید بر اینکه ناشران دولتی به عنوان قشری سردرگم، بدون راهبردی و غرق در بودجه‌های دولتی در یک سوی نهاد نشر و ناشران غیردولتی که بخشی از آنها رویکرد اقتصادی دارند و بخش دیگر بار اعتبار نهاد نشر را به دوش می‌کشند در سوی دیگر قرار دارند، گفت: وقتی می‌گوییم نهاد نشر به عنوان یک راه حل در نظر گرفته شود یعنی بسیاری قدرتمند در کاوش آسبیب‌های اجتماعی، خنثوت، توسعه، نوسازی، دموکراسی و... وارد شود و موثر عمل کرد؛ در این دوره با رشد طبقه متوسط شهری، مطالبه کتاب افزایش پیدا کرده و کتاب پیوند جدیدی با جامعه برقرار می‌کند؛ در این دوره است که برای اولین بار نشر در ایران به مساله تبدیل